

BULETIN INFORMATIV

Nr.
82

12
Noiembrie
2021

EDITORIAL

Dimensiunea fotbalului

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fotbalul are o deschidere totală către societate, dar are, în același timp, și o latură pe care nu toți o cunosc. E un fenomen social, fără doar și poate, însă uneori lasă impresia că rămâne impenetrabil la anumiți senzori ai cetății. Cu certitudine, este cel mai popular și mai răspândit sport de pe planetă, iar această vizibilitate îi dă, în primul rând, o forță extraordinară.

E foarte adevărat că seducția generată de fenomenul fotbal stă în spatele unor factori extrem de diferiți, iar primul dintre ei rămâne jocul în sine.

Marketingul, mass-media, imaginea comercializată, drepturile de transmisie, toți acești "piloni ai societății fotbal", cum spun germanii, au făcut din fotbal o adevărată religie a timpurilor moderne, o religie de care, foarte probabil, era mare nevoie.

Fotbalul deține, așadar, toate căile de a ajunge departe și chiar a parcurs acești pași mulți către o nouă dimensiune, cea a universalității. Prețul succesului se plătește însă.

Richard Haynes, absolvent al Universității Metropolitane din Leeds, a întreprins o cercetare privind revistele de fotbal (fanzines) și a impactului acestora asupra unor forme noi de cultură populară. Acolo a descoperit o lume întreagă de cucerit, dar concluziile sale nu s-au oprit la nivelul acestui tip de revistă. A cercetat și alte orizonturi ale fotbalului, descoperind și latura care unifică sub cupola acestei universalități, indiferent de timpul sau spațiul în care se dezvoltă acest sport. Iată o dimensiune aproape incredibilă aproape de forța de seducție despre care am

amintit ceva mai sus. În capitolul "Every man a football artist: football writing and masculinity" din volumul "The Passion and the Fashion. Football Fandom în The New Europe", apare acest citat: "Fiecare bărbat e un specialist în fotbal. Doamna Elizabeth Charlton este o femeie căruntă și frumoasă acum. În Ashington

se spune că în copilărie dribla la fel de bine ca majoritatea băieților. Se născuse cu fotbalul în sânge și cunoștea jocul și tertipurile cum amatorii de teatru știu totul despre machiaj și intrările în scenă".

E inutil sau poate că nu, să precizez că doamna Charlton din textul lui Richard Haynes este mama celebrilor fotbaliști de acum mai bine de o jumătate de secol, Jackie și Bobby Charlton. În plus, vărul doamnei Elizabeth Charlton era Jackie Milburn de la Newcastle United, ca să vedem cum se leagă lucrurile peste timp...

Fotbalul este un joc al tuturor, indiferent de vârstă, sex sau religie, este un drum universal către propria noastră istorie. O poveste care nu încetează să uimească prin detaliile ei, mereu surprinzătoare. E despre oameni, bărbați și femei, despre curaj, prejudecăți învinse și copii de geniu transformați în zei ai gazonului.

Fotbalul continuă să cucerească noi orizonturi, cu armele copilăriei și ale unei tinereți mereu valorificată și făcută să fie profitabilă până la sacrificiu. Un fenomen pentru ceilalți, care ne dezvoltă pe toți. Prețul succesului? Unul foarte mare!

INTERVIU

Interviu cu Bogdan Rusu
(CS Mioveni)realizat de *Silviu Mihai și Octavian Țopa*

Bogdan Gheorghe Rusu s-a născut pe **9 aprilie 1990, la Brașov** și a debutat în **Liga 1** la 21 de ani, în partida Astra Giurgiu – Gloria Bistrița 1-0. A adunat până acum **55 de meciuri** în primul eșalon și este principalul marcator al echipei **CS Mioveni**, cu cinci goluri reușite în actuala stagiune. Este un fotbalist care se autodefiniște "cu credință în Dumnezeu" și are încredere că echipa sa se va salva de la retrogradare. Atacantul "galben-verde" este susținut la fiecare meci din tribune de soție și de băiețelul său.

1 *Bogdan, cum ai început fotbalul?*

Singur m-am dus la fotbal, nu m-a împins nimeni de la spate. Știti cum se întâmpla în copilărie, mai ești cu un prieten, cu un vecin și zici "hai la fotbal". La vârsta de șapte ani m-am înscris la FC Brașov. Apoi, nu mai știu de ce aproape un an nu am făcut sport. La opt ani și ceva m-am dus din nou, de această dată la CSS Brașovia. Nu am avut pe nimeni sportiv în familie, iar din toată

grupa mea doar eu am ajuns unde sunt acum, în rest au mai fost câțiva băieți pe la liga a doua, dar s-au lăsat între timp.

2 *Care este antrenorul pe care îl apreciezi cel mai mult?*

Sunt trei. Petre Lucian (la juniori), Ioan Sdrobiș și Alexandru Pelici sunt oamenii care m-au ajutat cel mai mult în carieră, mi-au dat încredere și m-au format. Petre Lucian, datorită lui, la sfatul lui am plecat la

domnul Sdrobiș, care mi-a dat încredere la 19 ani. Cu dânsul am făcut pasul în Liga 1, cu Astra. Iar de domnul Pelici se leagă această parte a carierei, are încredere în mine și e reciproc.

3 *Care au fost momentele care te-au marcat în carieră sau de care îți vei aduce tot timpul aminte?*

A fost ceva special când eram la Liga a 2-a, la FC Hermannstadt și trebuia să jucăm cu Călărași. Cu

o seară înainte am aflat că a decedat bunica mea, care m-a crescut până la vârsta de șase ani. În meciul de sâmbătă am avut penalty, pe care l-am ratat și meciul s-a terminat 0-0. Am plecat la Botoșani, la înmormântare și am revenit imediat, pentru că marți sau miercuri aveam meci cu FCSB în Cupă. Am bătut cu 3-0 pe FCSB, am dat două goluri și o pasă de gol. O să-mi amintesc tot timpul de acest moment. Mai sunt multe ... De pildă, eram la juniori republicani și am ratat turneul final pentru că am căzut cu scuterul și m-am lovit la genunchi. Ne calificasem la turneul semifinal pe țară și eram în grupă cu Școala Gică Popescu, Steaua și Gloria Buzău. Trebuia să jucăm la Brașov în grupă, dar eu n-am putut să joc pentru

că am căzut cu scuterul și m-am lovit la genunchi. Iar echipa nu s-a calificat. Am pierdut cu Școala Gică Popescu cu 0-1, am făcut 0-0 cu Steaua și am câștigat cu 3-0 împotriva Buzău-lui. Aveam jucători buni la juniori la acea grupă, dar așa a fost să fie!

4 *La Mioveni s-a început campionatul cu o parte din jucători fără experiență la acest nivel și altă parte cu experiență. A reușit îmbinarea?*

Experiența o capeți jucând, dacă nu joci n-ai cum să o capeți. Când debutezi în Liga 1, este acel trac, sunt emoții. Eu i-am încurajat tot timpul pe cei mai tineri, le-am zis și acum: aveți o șansă, sunteți la Liga 1,

nu mulți o au! Dar, până la urmă, fiecare știe ce vrea de la viața lui. Dacă se plafonează nu e bine pentru ei, mai ales că sunt tineri și merită mai mult. Nu sunt tabere diferite la echipă. Mă înțeleg bine și cu tinerii și cu cei mai în vârstă. Ba pot spune chiar că m-am înțeles mai bine cu cei mai tineri. (Zâmbește)

5 *CS Mioveni nu a mai câștigat de mult. Cum e moralul, care e atmosfera și cum credeți că puteți ieși din criză?*

E urâtă perioada asta! Nu am mai câștigat de mult timp și cred că și din neșansă, ca să nu zic noroc, pentru că nu e normal să îți dorești noroc. Spun neșansă, pentru că am jucat destul de bine, mai ales cu

Botoșani, am arătat că putem juca de la egal la egal cu fiecare. Suntem o nou-promovată, nu suntem Universitatea Craiova, Sepsi sau alte echipe. Să ne uităm unde sunt Sepsi, Academica, echipe din play-off-ul de anul trecut. Ne dorim mai mult, se vede asta ... Suntem o familie, un lot bun și prin grup o vom scoate la capăt. Nu suntem genul de jucători care ne temem să punem piciorul la minge sau nu alergăm. Or să vină și victoriile, sunt convins!

6 **De ce spui că nu e bine să îți dorești noroc?**

Eu cred în Dumnezeu. Dacă crezi în noroc nu e bine, e ca și cum crezi în Diavol. Deci eu vorbesc de neșansă. Când vrea

Dumnezeu, atunci se întâmplă cum ți-ai dorit, când nu, nu.

7 **Cum ar arăta meciul ideal pentru tine?**

Fiecare fotbalist probabil că își dorește să joace o finală de Champions League, de Mondial, să dea gol, dar eu nu gândesc așa departe. După cum stau lucrurile acum, un meci ideal ar fi să mă salvez cu Mioveniul în ultima etapă, să rămânem în Liga 1. E bine tot timpul să visezi, dar să nu bați câmpii.

8 **Dacă nu ai fi fost fotbalist ce meserie crezi că ai fi avut?**

Dacă nu m-aș fi dus la fotbal cred că aș fi făcut

școală. Iar la ce liceu am făcut eu, cu specializarea electrician mecanic, cred că nu prea mă murdăream pe mâini acum. Da, cred că mă axam mai mult pe școală.

9 **La fiecare meci ești susținut de soția Denise și băiețelul tău Zian (n.r. 3 ani). Ei ce spun după meciuri, ce spun acasă ?**

Acasă, cel mic vrea numai fotbal. Tata – meci, gol – meci, numai așa spune. M-a pus să îi iau ghetă și joc cu el în curte zilnic. Vrea să joc cu el mereu. Își pune tricoul cu Mioveni și jucăm. Soția ar vrea ca cel mic să se facă preot. Ea fost tot timpul lângă mine, la fiecare meci, de 10 ani e în tribună, știe bine fotbalul și cum să mă susțină.

INTERVIU

Interviu cu Desley Ubbink
(UTA Arad)

realizat de Tudor Vasil și Octavian Țopa

Desley Petrus Cornelis Ubbink s-a născut pe **15 iunie 1993**, la Roosendaal (Olanda). Format la grupele de juniori ale lui **Feyenoord, Roosendaal și RKC Waalwijk**, a plecat de tânăr în Kazakhstan, la **FC Taraz**, de unde ajuns la **Şahtior Karagandy**. Înainte să ajungă la **Arad**, a mai evoluat în primele ligi din **Cehia (AC Trencin)** și **Polonia (Podbeskidzie)**.

1 *De-a lungul carierei tale ai jucat în multe țări diferite, ce anume are specific fotbalul românesc?*

În opinia mea, diferența dintre echipe nu este foarte mare din punct de vedere valoric. Din acest motiv, Liga 1 este mult mai interesantă în comparație cu celelalte țări în care am jucat.

2 *Au trecut deja câteva luni pentru tine în România, cum te-ai adaptat?*

Nu am în general probleme de adaptare, sunt obișnuit de foarte tânăr să locuiesc în afara țării mele. Singurul lucru care trebuie adaptat este felul în care joc pentru că am intrat într-o echipă nouă. Până acum m-am adaptat bine, pentru că sunt extrem de mulțumit de condițiile găsite și de felul în care lucrăm toți, împreună!

3 *Ai jucat în multe poziții diferite pe teren în acest sezon (mijlocas*

central, mijlocas ofensiv, al doilea atacant și extremă). Care este poziția ta preferată și cum reușești să te adaptezi la un nou rol dacă echipa are nevoie din nou de tine?

Pozițiile despre care vorbiți nu sunt noi pentru mine. Încă de când eram foarte tânăr am jucat poziții diferite, am început ca extremă, apoi mijlocas, mai întâi cu numărul 8 și după aceea cu numărul 10, pot întradevăr să joc mai multe poziții. Totuși,

prefer să joc mijlocăș pentru că îmi place când joc să-mi asum și anumite riscuri. Riscul mă motivează suplimentar când joc.

4 *După 15 jocuri, echipa este chiar la mijlocul clasamentului Ligii 1. Crezi că are șanse să ajungă în play-off?*

În opinia mea, această performanță o avem strict în mâinile noastre! Ne cunoaștem calitatea și dacă suntem concentrați la fiecare meci am putea ajunge între primele șase echipe. Nu va fi ușor, dar fotbalul în general nu e ușor, nimic bun nu vine fără efort și sacrificiu. (Zâmbește)

5 *Echipa ta actuală, UTA, a cunoscut cel mai mare succes european eliminând-o pe*

Feyenoord, o fostă mare campioană în Europa. Este posibil ca așa ceva să se repete în curând, având în vedere nivelul fotbalului olandez și românesc?

Noi suntem deocamdată în progres. Întâi, trebuie să ne calificăm în play-off. Apoi, dacă vom avea puterea, să ne calificăm în cupele europene. Sunt drumuri lungi până acolo. Nimic nu este imposibil, trebuie să credem în obiectivele dificile.

6 *Ai creat o mulțime de șanse de gol pentru colegii tăi, dar doar două dintre ele au fost finalizate cu succes. Crezi că este vorba de ghinion cu atâtea ocazii ratate?*

Aceasta este treaba mea, jobul meu, să dau pase în careu și să creez situații

de a marca, dar nu orice minge poate intra în poartă, uneori ratezi, orice fotbalist ratează. Dar dacă continuăm pe același drum de pregătire, cred cu tărie că vom marca mai multe goluri.

7 *Ați pierdut un singur meci la Arad, cu fanii în spate, împotriva CFR Cluj, campioana en-titre. Cum îți place atmosfera de la Arad și cât de important este pentru echipă să fie stadionul plin?*

Atmosfera este uimitoare, sunt foarte fericit să joc pentru asemenea public! Fanii sunt importanți pentru noi, ne pot împinge peste orice limită, așa că sper că stadioanele să se poată redeschide curând, că ei să se bucure de fotbal și să ne poată susține din nou.

SPONSOR

CRONICĂ

Dialoguri despre Craiova (2)

realizată de **Marius Mitran**

„Maxima” apare însă în sezonul '76-'77, când Teașcă schimbă mult, în cele 9-10 luni cât a stat, practic, la echipă. Din vara lui '76 și până în vara lui '77, aproape, când devenise de nesuportat, prin metodele sale ciudate și împovărătoare, la propriu și la figurat. (Geolgău, promovat la 15 ani în echipa mare, dar pus, ca toți ceilalți, să urce treptele stadionului cu nisip în rucsaci! Uite, și asta e o poveste!) Teașcă îi gonește pe Deselnicu și pe Oblemenco, Boc plecase mai devreme, Strâmbeanu, Ivan și Țărălungă se lasă sau joacă la echipe mici, ca Vâlcea sau Jiul, unde ajunge Niculescu, Velea se făcuse arbitru, Ciupitu e și el la Petroșani...

Apar Lung de la Carei și Boldici în poartă, Tilihoi de la Brăila, Țicleanu de la divizia C de prin Gorj, Ungureanu de la Electroputere, Donose revine de la Chimia Râmnicu-Vâlcea, cu care luase o Cupă a României în 1973, cu Mitică Dragomir președinte acolo... Beldeanu e luat de la Reșița, Crișan era, din '74, venit de la Baia Mare, ca și Cămătaru, de la Strehaia, văzut, ca toți ceilalți și adus de profesorul Stroe, magistrul acelei mari echipe. Purima era venit de la UTA, Cârțu, de la juniorii Craiovei... Ani în șir, vreo opt, nouă, echipa a sunat așa: Lung (sau Boldici) – Negrilă, Tilihoi, Ștefănescu, Ungureanu – Țicleanu, Donose, Balaci – Crișan, Cămătaru, Cârțu. Încă trei jucători uriași sunt, de regulă, în teren, în funcție de circumstanțe, toți trei deseori titulari în echipa națională, dar nu întotdeauna și la Știința: Beldeanu, Geolgău și Irimescu. Beldeanu e titular în națională întreaga campanie pentru Mondialul din Spania '82, Geolgău dă golul calificării la Euro '84, la Bratislava, Irimescu joacă în acel turneu final din Franța '84. Beldeanu și Irimescu marchează în „dubla” cu Leeds United, din '79, când Știința

elimină pentru prima oară o echipă de club din Anglia. Balaci și Cârțu le înscriu pe celelalte, a fost 2-0 la Craiova și 2-0 la Leeds.

A fost un șoc atunci în România. A urmat Borussia Mönchengladbach, cu tânărul Lothar Mathäus, cu Jupp Heynckes, cu Liennen, cu Del Haye, echipă mare, care avea să joace finala

Cupei UEFA în sezonul ăla, a fost o finală „made in RFG”, Borussia cu Eintracht Frankfurt, care trecuse de Dinamo în același tur în care Craiova mea elimina pe Leeds.

... Multe au fost zilele în care Craiovei i s-a întâmplat ceva, o excepție de la regulă, de obicei o nedreptate. Borussia a învins cu 2-0 în prima manșă, un gol dat din ofsaid, altul după ce mingea a ieșit o jumătate de metru în aut de poartă. Am mai povestit cum am luat a doua zi „Informația” și erau ambele poze acolo. Eugen Barbu văzuse meciul în TVR, unde reușise să capteze semnalul televiziunii germane care „dădea” meciul. Barbu scria la „Informația” și un reporter de acolo făcuse fotografii la acele reluări de faze. Și prin asta Craiova a intrat în sufletele oamenilor, prin acea lungă serie de nedreptăți care i s-a făcut. În retur, Irimescu a marcat, destul de târziu, prin minutul 75-80 și nimic nu s-a mai putut întoarce. Cu un an înainte, o altă echipă din RFG, Fortuna Düsseldorf, elimina Craiova, cu mare noroc. Ghinionul, neșansa rămâneau acasă, cu mine. În '80, după al doilea titlu de campioană, Craiova pierde la Milano, cu Inter, 0-2. Ambele goluri, invenții. „Un penalty scos din pălărie”, îmi zice Geolgău, acum câteva zile, la Smart FM, unde am emisiunea mea de amintiri și melancolie. „Celălalt gol, ofsaid mare”, zice Ghiță, amar.

Asta a fost soarta acestei mari, uriașe echipe. În 1982, în „șaisprezecimile”

Cupei României, Craiova bate cu 5-0 pe Minerul Certej, e anul ei de vârf, dar o comisie federală descoperă că un junior, Cioroianu, jucase având strânse două cartonașe galbene încă din copilărie. Verdict: 3-0 pentru Minerul Certej. În vara lui 1983, după epopeea cu Benfica, după ce România învinge campioana mondială, Italia, cu 7 jucători de-ai Craiovei în teren, aceeași federație nu anunță în timp util la UEFA numele echipelor participante în Cupele Europene, programând finala Cupei după data-limită. Știința – ce nume frumos, nu? – câștigă finala, dar nu intră în Cupa Cupelor, unde erau echipe mai slabe, mai puține și unde ar fi fost și cap de serie...

Ce să mai spun de zodia marelui ei lider, Ilie Balaci? Ce să mai spun de Fiorentina, eliminată de două ori, în '73 și-n '82, prima dată de Oblemenco, a doua oară de o echipă care reușea trei goluri și două bare într-o repriză, cu Fiorentina lui Passarella, Bertoni (cu golul argentinianului italianii merseseră la cabine cu 1-0 la pauză, la Craiova), Antognoni și Graziani? Toți patru erau campioni mondiali în chiar acel an, 1982.

De altfel, toate marile figuri ale fotbalului mondial din acei ani au fost bătute sau, cel mult, au fost egale Craiovei. Hai, nu toate, dar multe. De Sisti, Antognoni, Mathäeus, Del Haye, Graziani, Passarella,

Bertoni, Giresse, Tigana, Trésor, Lacombe, Dieter, Müller, Brehme, Briegel, Thomas Allofs, Zoran și Zlatko Vujovici, Filipovici, Stromberg, Carlos Manuel, Chalana, Shen și mulți alții. Îi vedem la Eurosport, secțiunea „Mari glorie care au scris istoria fotbalului.”

De aceea spun: a fost o bombă atomică. Sub ea, în locul de impact, s-a trăit din glorie. Apoi dragostea aceea imensă a ucis totul. A pierit Amza Pellea, actorul ei, a murit Oblemenco, sfântul ei. A murit căpitanul, Costică Ștefănescu, doctorul ei, Sică Frânculescu. Jucătorul cel mai iubit, culmea! nu un oltean, Zoli Crișan. S-a dus crainicul ei, Sebi Domoziță. Antrenorul ei, tică Oțet. Poetul Adrian Păunescu. Sufletul ei, Petre Deselnicu. Omul politic care a ajutat-o mai mult decât se știa: Ștefan Andrei. Explozia aia, atât de frumoasă, era de fapt ucigătoare. De aceea, de 30 de ani, acolo se vorbește de o Înviere...

... Dar ei i s-a spus „Maxima”, ei, „Științei”, ei, „campioanei unei mari iubiri”. Știu, au fost atâtea învieri încât, dacă s-ar fi întâmplat cu Isus, azi n-am fi avut cea mai frumoasă religie a lumii. Cu Craiova s-a întâmplat. Se întâmplă. Secta, noi, mulți, încă mai credem. Știi, Marian, într-un film, într-o seară, Ilie Balaci, care este eroul acelui film scris de mine, mi-a spus așa: „Craiova s-a născut și a murit odată cu mine!” Ce să mai scriu?!

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA
NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA